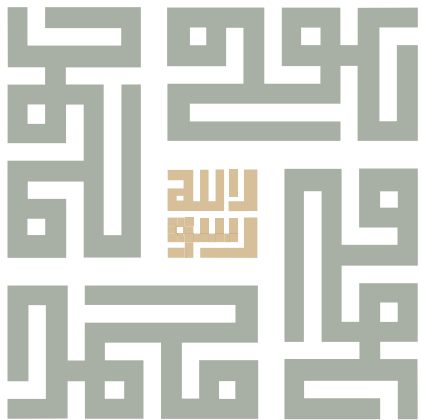

MUHAMMAD صلى الله عليه وسلم KUSH ËSHTË AI?

Profeti i Islamit
Biografia dhe Mësimet
Dëshmi nga mendimtarët perëndimorë

MUHAMMAD

وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ

Ju janë të karakterit e madhe morale

Shenjtë Kur'ani V4, Ch 68

وَالَّذِينَ كَفَرُوا
أَنذَرْنَاكَ
مَائِدًا
مَائِدًا
مَائِدًا

Bukurshkrim arab i projektuar nga
bukurshkruesi japonez Nobuko Segawa.

*“Ne nuk të dërguam ty ndryshe vetëm se për
të gjithë njerëzit, myzhdedhënës dhe tërheqës
i vërejtjes, por shumica e njerëzve nuk e dinë”*

Kur'ani Fisnik, sureja 34, ajeti 28

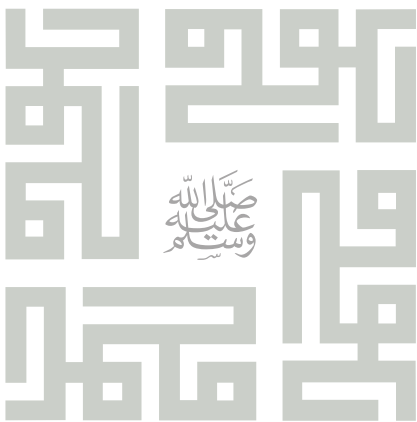

“E Ne nuk të dërguam ty (Muhamed),
veçse si mëshirë për të gjitha krijesat”

(Kuran, 21:107)

MUHAMMAD ﷺ KUSH ËSHTË AI?

Profeti i Islamit, Muhamedi Biografi
dhe udhëzues i ilustruar

Botimi i dytë

Botuar nga Osoul
Osoul Global Center

Copyright © Osoul Global Center, 2017

Ky libër është përgatitur nga Osoul Global Center dhe të gjitha imazhet e përdorura në dizajn kanë të drejta ose burim të hapur, dhe Qendra Global Osoul lejon çdo muslimani të shtypë librin dhe ta publikojë atë me kusht që detyrimi për të informuar Qendrën në mënyrë formale , referohet burimi dhe nuk ka ndryshim në tekst, Duke respektuar standardet e cilësisë në shtypje sipas specifikimeve të specifikuara në qendër

Feedback and enquiries:

osoul@rabwah.com

muhammadpocketguide@gmail.com

www.guidetoislam.com

www.guidetoislam.com

Përmbajtja

1. Biografia e Muhamedit	7
2. Karakteri i Muhamedit	27
3. Mësimet e Muhamedit	33
4. Rreth mesazhit të Islamit	42
5. Dëshmi	55
6. Referencat	66

*Mali i Al Nur. Mekë - Arabia Saudite
Muhamedit i erdhi Shpallja Hyjnore në Hira
shpellën që ndodhet në Malin e Al Nur.*

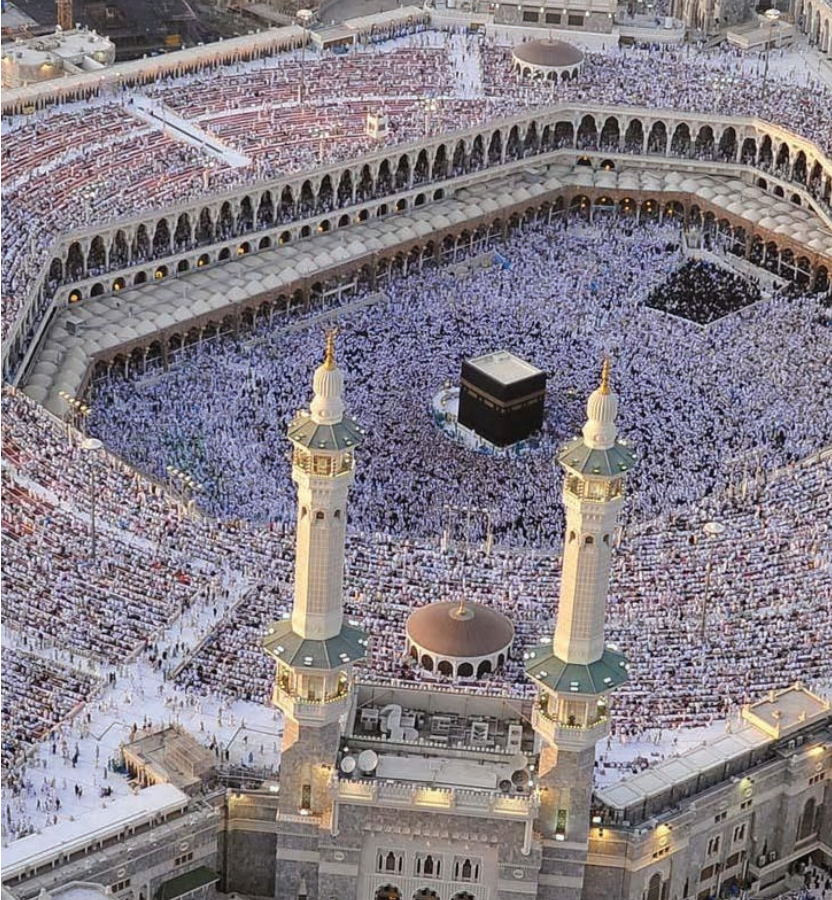
Qendra Global Osoul po paraqet një biografi të shkurtër rreth Profetit Muhamed dhe mësimëve të tij që ndriçojnë zemrat e miliona njerëzve në tokë. Kur shokët dhe ndjekësit e tij besuan singerisht në Mesazhin e fundit të Perëndisë dhe zbatuan mësimet e të Dërguarit të Tij Muhammed (paqja qoftë mbi të), ata ishin në gjendje të udhëheqnin botën dhe të përhapnin drejtësinë, mëshirën dhe dashamirësinë kudo që arrinin.

Megjithatë, ndërlikimet e tanishme në botë po shkallëzojnë dhunën dhe terrorizmin. Ata po shkaktojnë media negative dhe shoqërimi të padrejta me mësimet e Profetit Muhamed (as). Pas leximit të këtij libri, i cili mbështetet nga transmetime autentike, i ftojme lexuesit jomuslimanë të jenë objektivë dhe të paanshëm. Kur e lexojnë librin me kujdes dhe pasqyrojnë biografinë e profetit Muhamed ﷺ, ata do të arrijnë një përfundim të drejtë. Zoti thotë në Kuran: "Dhe Ne nuk të kemi dërguar ju, por si mëshirë ndaj botëve" (Kur'an 21: 107).

Ne i kërkojmë Zotit tonë, krijuesit të universit dhe të gjitha geniet që të na udhëheqnin në rrugën e vërtetë dhe të drejtë.

Qendra Global Osoul

Xhamia e Shenjtë (El-Mesxhid el-Haram) në Mekë (Mecca), Arabi Saudite. Kjo është Xhamia më e shenjtë në Islam. Godina e zezë është Ka'ba. Muslimanët besojnë se Zoti e urdhëroi Profetin Ibrahim/ Abraham ta ndërtonte Ka'ben për madhërim dhe adhurim të Tij (Zotit Një). Kur muslimanët i luten Zotit, ata i drejtojnë fytyrat e tyre (nga të gjitha anët e botës) drejt Ka'bes. 5

Kjo është fjala Muhammed në arabishte e shkruar në një stil fjalëformues. Ajo duket sikur pjesa e sipërme e një xhamie me kube në mes. Ju lutemi kini kujdes se kubeja është shkronja “h” në fjalën “Muhammed”. Pjesa më e poshtme e xhamisë është e formuar nga fjalia “resulu-Allah”

që do të thotë “I Dërguari i Zotit”. Gjashtëkëndëshi është i formuar nga fjala arabe “Muhammed” e shkruar në stil të ndryshëm të bukurshkrimit arab dhe e përsëritur 6 herë.

Nga artisti në plastikë Farid El-Ali

Në arabishte fjala “Muhammed” nënkupton personin që është i lavdëruar së tepërmi, shpesh dhe vazhdimisht për veprat e tij të mira. Prandaj, ai është person i lavdëruar.

Të dhënat personale

Emri	Muhamed ﷺ
Emri i babait	Abdullah, i biri i Abdul-Muttalibit (origjina i arrin deri tek Profeti Ismail/Ishmael, i biri i Profetit Ibrahim/Abraham)
Mbiemri	Ishte nga familja Beni Hashim (Beni Hashim ishin degë e fisit Kurejsh, i cili mbante pozitë të lartë në Arabi)
Data e lindjes	20-22 prill 570 e.r. përafërsisht
Vendi i lindjes	Qyteti i Mekës – Gadishulli Arab (aktualisht në Arabinë Saudite)
Data e vdekjes	6 qershor 632 e.r. (ishte 63 vjeç kur ndërroi jetë)
Vdekja dhe vendi i varrosjes	Qyteti i Medines (nja 400 km. në veri të Mekës)

Fëmijëria dhe adoleshenca

Lindja – 2-vjeç	Muhammedi nuk kishte vëllezër apo motra. I ati ndërroi jetë para se të lindte ai. E ëma e dërgoi jashtë Mekës tek një tajë me emrin Halime, për t'i dhënë gji (ky ishte një zakon i lashtë arab)
2-6 vjeç	Jetoi me të ëmën Amine, deri kur ajo ndërroi jetë në vitin 576 e.r.
6-8 vjeç	Jetoi me gjyshin e tij Abdul-Muttalib, deri kur ai ndërroi jetë.
8-25 vjeç	Jetoi me xhaxhain e tij (Ebu Talib) që kishte 10 fëmijë.

Arsimimi

Muhammedi ishte analfabet: Ai nuk dinte shkrim-lexim.

Nuk jetoi kurrë jashtë Mekës, e as që kërkoi dituri të huaj. Muslimanët besojnë se Muhammedi e kumtoi Kur'anin Fisnik si Porosi të Zotit dhe Libër të Tij për të gjithë njerëzit. Ai e kumtoi atë shkronjë për shkronjë dhe fjalë për fjalë pa e parafrazuar asnjë pjesë të tij me fjalë të veta.

Thëniet dhe mësimet e Muhammedit nuk janë përzier me Kur'anin Fisnik:

Ato u mblodhën në libra që quhen: "Sunneti i Profetit", dhe që nënkupton mësimet e tij, mënyrën e jetesës dhe shpjegimin e Librit (Kur'anit Fisnik).

Jeta dhe vepra

<p>Fëmijëria – mesi i të njëzetave</p>	<p>Punoi si barí për njëfarë kohe (kujdesej për delet dhe dhinë e të tjerëve). Përveç kësaj, punoi në tregti me xhaxhain e tij Ebu Talib. Sipas rrëfimeve autentike, Muhammedi ishte vetëm 12-vjeç, kur për herë të parë e shoqëroi xhaxhain e tij Ebu Talibin, në një udhëtim tregtar për Siri.</p>
<p>Mesi i të njëzetave – 40-vjeçar</p>	<p>Punoi si shitës ose tregtar për një grua të pasur me emrin Hadixhe, e cila kishte biznes të përgjithshëm tregtie (ata blinin mallra nga një rajon dhe i shisnin në një tjetër). Muhammedi njihej në bashkësinë e tij si një tregtar i suksesshëm dhe i ndershëm. Ishte i famshëm për besnikërinë e tij, integritetin dhe besimin. Dikur asokohe, ai kishte fituar edhe titullin Es-Sadikul Emin, që do të thotë “besniku dhe i besueshmi”.</p>
<p>40-63 vjeç</p>	<p>Kur ishte 40-vjeçar (viti 610 e.r.), Muhammedi e pranoi shpalljen hyjnore dhe ia përkushtoi jetën kumtimit të Porosisë së Zotit të gjithë njerëzve. Ai ua mësoi njerëzve njëjësinë e Zotit dhe e kumtoi Librin e Zotit (Kur’anin) që kërkon drejtësi shoqërore, paqe, harmoni dhe mirëqenie.</p>

Jeta dhe vepra

I martuar me një grua për 25 vjet: Muhammedi u martua me Hadixhenë, të bijën e Huvejlidit, e cila vinte nga një familje fisnike e quajtur Esed.

Ajo ishte një grua e respektuar në bashkësinë e saj dhe ishte vejushë. Muhammedi punoi për të dy vjet para se ajo t'i propozonte martesën atij përmes një pale të tretë. Ajo e konsideronte atë si person shumë besnik, transparent dhe të moralshëm.

Martesa e suksesshme: Ndonëse Hadixheja ishte 15 vjet më e madhe se Muhammedi, që të dy vinin nga një klasë e ngjashme shoqërore në komunitetin e tyre. Dallimi i moshës nuk ishte pengesë për lidhjen e një martese të suksesshme që zgjati plot 25 vjet, derisa Hadixheja ndërroi jetë në vitin 619 e.r. në moshën 66-vjeçare. Muhammedi u rimartua pas vdekjes së Hadixhesë.

Baba i gjashtë fëmijëve dhe njeri familjar

Muhammedi dhe Hadixheja jetuan në harmoni dhe paqe; ata kishin katër bija (Zejneb, Rukaje, Um Kulthum dhe Fatime) dhe 2 bij (El-Kasimi që vdiq kur ishte 3-vjeçar dhe Abdullahu që vdiq në moshën 4-vjeçare).

Muhammedi e dashuronte Hadixhenë dhe i ishte besnik.

Në disa raste ai e përshkroi atë si gruan më të mirë të kohës së saj, ngjashëm me Merjemen/ Marinë, të ëmën e Isait/ Jezusit, që ishte gruaja më e mirë e kohës së saj.

(Transmetohet nga Buhariu)

Muhammedi kalonte kohë me familjen e tij, e ndihmonte të shoqen në punët shtëpiake, i qepte vetë rrobat e veta dhe kujdesej për fëmijët e tij.

Fotografi nga varrezat Baki, që gjenden mu pranë Xhamisë së Profetit Muhammed në Medinë. Disa nga shokët, kushërinjët, gratë dhe fëmijët e Muhammedit janë varrosur në këto varreza.

Varrezat El-Me'ala në Mekë, ku është varrosur Hadixheja.

Mision i përmbushur brenda 23 vitesh

v. 610 e.r.

Nisi Shpallja Hyjnore

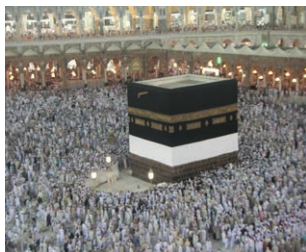
Muhammedi e pranoi shpalljen e parë nga Zoti dhe u caktua si i Dërguar i Zotit për mbarë njerëzimin, mision ky që kërkonte besim të fortë, përkushtim, zotim dhe ndershmëri.

v. 610-612 e.r.

Formimi i bërthamës së muslimanëve

Muhammedi i ftoi shokët e tij, rrethin e tij më të ngushtë dhe njerëz të zgjedhur, që të besojnë tek Zoti Një dhe ta pranojnë Islamin si Porosi të Tij të fundit për njerëzimin. Në tre vitet e para pas misionit profetik, rreth 130 njerëz e pranuan Islamin, dhe u bënë bërthamë e fortë që ishte në gjendje ta përhapte atë publikisht. Kjo bërthamë muslimanësh ishte përzierje njerëzish të pasur dhe të varfër.

v. 613-615 e.r.

Muhammad's public invitation resisted

udhëheqësit e Mekës nuk i besuan atij. Ata e përshkruan atë si poet, magjistër dhe i marrë., udhëheqësit e Mekës nuk i besuan atij. Ata e përshkruan atë si poet, magjistër dhe i marrë.

Muhammedi joshej dhe kërcënohej: Paria e Mekës u përpoqën t'ia ndërronin mendjen Muhammedit, nga thirrja e njerëzve në Islam, duke e joshur një herë, e duke e kërcënuar herën tjetër. Po ashtu, ata u përpoqën t'i pengonin njerëzit nga dëgjimi i tij. Paria e Mekës shf a qën armiqësi të shtuar ndaj muslimanëve të rinj. Ata i persekutuan dhe torturuan muslimanët e varfër dhe të dobët.

Muhammedi i përkrahu ithtarët e tij dhe disa prej tyre i dërgoi në Abisini: Muhammedi ishte shumë i afërt me ithtarët e tij. Ai i takonte ata tek shtëpia e El-Erkemit që ishte si një lloj kolegji i vogël. Ai ua mësonte atyre vlerat dhe parimet morale, dhe ua rrënjoste ndjenjat e përgjegjësisë dhe të zotimit.

Muhammedi e pa vuajtjen dhe fatkeqësinë që pësonin dhe përballonin disa prej ithtarëve të tij, ndaj i këshilloi ata të kërkonin strehim në Abisini, duke e përshkruar atë si një vend mirësie, i sunduar nga një mbret i krishterë i drejtë, nën të cilin askush nuk trajtohej padrejtësisht.

Dy burra me ndikim e pranuan Islamin: Dy mekas të fuqishëm dhe të respektuar e pranuan Islamin: Omer bin el-Hattab dhe Hamza bin Abdul-Muttalib (xhaxhai i Muhammedit). Kjo ishte një pikë kthese me rëndësi për muslimanët. Hamzai u bë mbështetës i fuqishëm dhe mbrojtës i Muhammedit deri në vdekjen e tij (Hamzait) në betejën e Uhudit (v. 625 e.r.). Tre vite pasi ndërroi jetë Profeti Muhammed, Omeri u bë halifi i dytë dhe sundoi në Shtetin Islam për 11 vjet.

v. 616-618 e.r.

Muhammedi u bojkotua: Udhëheqësit e Mekës i bojkotuan Muhammedin dhe ithtarët e tij dhe vendosën bllokadë shoqërore e ekonomike ndaj tyre që zgjati plot 3 vjet. Gjatë kësaj kohe, Muhammedi dhe ithtarët e tij pësu an fatkeqësi të madhe. Kjo periudhë ishte një provë e vështirë për durimin, besimin dhe zotimin e tyre ndaj së vërtetës.

v. 619-620 e.r.

Viti i Hidhërimit: Paria e Mekës e hoqën bllokadën shoqërore e ekonomike, ngaqë e panë se ajo ishte e padobishme. Në vitin e njëjtë, ndërruan jetë bashkëshortja e Muhammedit, Hadixheja, dhe xhaxhai i tij Ebu Talib.

Muhammedi humbi shpresën në Mekë dhe vendosi ta kumtonte Porosinë e Zotit dhe të kërkonte mbështetjeja shtë Mekës. Ai shkoi në qytetin Taif, por atje u përball me armiqësi. Përveç kësaj, ai edhe pse u foli më shumë se 20 fiseve arabe për Islamin, nuk mori kurrfarë përgjigje pozitive.

v. 620-622 e.r.

Një shkëndijë shprese: Muhammedi u takua me gjashtë njerëz nga Jethribi (qytet nja 450 km. në veri të Mekës), gjatë kohës së pelegrinazhit, dhe u foli atyre për Islamin. Ata i besuan Muhammedit dhe u kthyen në qytetin e tyre, me qëllim që të ftonin më shumë njerëz nga fisi i tyre dhe fiset e tjera në Jethrib. Ata u pajtuan të ktheheshin në Mekë vitin tjetër, gjatë kohës së pelegrinazhit dhe ta takonin rishtas Muhammedin, "Profetin dhe të Dërguarin e Zotit".

Muslimanët e rinj iu zotuan për besnikëri Muhammedit

Grupi i njëjtë u kthye vitin e ardhshëm (v. 621 e.r.) me gjashtë njerëz të tjerë. Ata iu zotuan për besnikëri Muhammedit (e pranuan atë si të Dërguar të Zotit dhe i premtuan):

Aqaba or Al-Bay'aa "Pledge" Mosque

(1) të mos adhuronin tjetër, pos (Allahut) Zotit Një; (2) të mos vidhnin; (3) të mos kryenin kurorëshkelje; (4) të mos vrisnin; (5) të mos përgojnin fqinjët dhe (6) të mos i shfaqnin mosbindje të Dërguarit të Zotit.

Grupi u kthye në Jethrib dhe i ftuan udhëheqësit e tyre fisnorë dhe popullin e tyre, ta pranojnë Islamin. Ata u kthyen sërish vitin e ardhshëm (v. 622 e.r.) gjatë kohës së pelegrinazhit, me më shumë se 70 burra dhe dy gra. Edhe ky grup iu zotua për besnikëri Profetit Muhammed.

Një bashkësi e re muslimane u formua 450 km. në veri të Mekës: Udhëheqësit e dy fiseve kryesore në Jethrib (Evs dhe Hazreth) e përqaftuan Islamin, dhe më pas popujt e tyre u bënë muslimanë. Muhammedi, Profeti i Zotit, u ftua të vinte në Jethrib dhe të bëhej sundimtar dhe udhëheqës i tij.

v. 622 e.r.

Paria e Mekës komplotuan ta vrisnin Muhammedin; filloi migrimi për në Jethrib: Gjërat u përkeqësuan në Mekë. Muhammedi iu kërkoi muslimanëve të Mekës të emigronin në Jethrib. Pas migrimit të tyre, Muhammedi, emigroi në Jethrib në shtator të v. 622 e.r. Emigrimi ishte pika e kthesës më me rëndësi në historinë islame. Nga Jethribi Islami lulëzoi, u themelua Shteti Islam dhe lindi një sistem shoqëror i drejtë.

v. 623-624 e.r.

Muhammedi zgjidhet sundimtar i Jethribit:

Populli i Jethribit ishte përzjerje arabësh dhe çifutësh. Ndonëse kishte dy fise arabe kryesore, dhe tre fise çifute më të vogla, bashkësia arabe ishte më e madhe se ajo çifute dhe kishte pushtetin sundues. Muhammedi, Profeti i Zotit, u zgjodh sundimtar i Jethribit vullnetarisht dhe paqësisht me marrëveshje të shumicës së njerëzve.

Muhammedi e ndryshoi emrin e shoqërisë shumëkulturore: "Medina" ishte emri i ri që Muhamedi i dha qytetit të Jethribit. Pas emigrimit të muslimanëve mekas, Jethribi nuk i përkiste më një grupi të caktuar arabësh, kështu që ai u bë atdhe i besimtarëve që pranuan Islamin.

Meqenëse në Jethrib kishte fise çifute dhe arabë të tjerë që nuk e pranuan Islamin, Muhammedi nuk e quajti atë qyteti i Islamit. Në vend të kësaj ai u quajti "El-Medine", që do të thotë: "Qyteti", ku të gjithë banorët kishin të drejta të ngjashme shtetësie.

Muhammedi kërkonte paqe dhe unitet në Medine:

Në adresimin e tij publik të parë popullit të Medines, Muhammedi mbajti një fjalim shumë të përmbledhur që përkrahte harmoninë dhe kohezionin shoqëror. Ai tha:

– O njerëz, kërkoni dhe përhapni paqen dhe i ofroni ushqim njëri-tjetrit, kujdesuni për lidhjet familjare dhe lutjuni Zotit natën kur të tjerët flenë, që të arrini kënaqësinë e Zotit dhe të hyni në Parajsën e Tij. (Ibn Majah, 4331) and (Tirmidhi, 5842)

Muhammedi i ndërlidhi këto vepra me kënaqësinë e Zotit, me qëllim që t'i motivonte njerëzit ta duan njëri tjetrin dhe të jetojnë në paqe e harmoni në një shoqëri shumëkulturore.

v. 623-624 e.r.

Muhammedi e formuloi të parën kushtetutë dhe kartë për të drejtat dhe liritë e njeriut: Shumë çifutë shpresonin se Profeti i fundit do të vinte nga radhët e tyre. Edhe pse shumica e çifutëve nuk e pranuan Muhammedin si i Dërguar i Zotit, Muhammedi (si sundimtar i shtetit) e formuloi të parën “Kushtetutë dhe Kartë për të drejtat dhe liritë e njeriut” me të cilën u pajtuan dhe e firmosën të gjitha fiset arabe dhe çifute.

Kushtetuta garantonte lirinë e ndërgjegjes dhe të adhurimit për muslimanët dhe çifutët, si dhe për arabët që nuk e pranuan Islamin.

Si plotësim, kushtetuta e mbronte sigurinë dhe paqen e të gjithë qytetarëve të Medines, dhe kërkonte nga të gjitha palët që e kishin firmosur marrëveshjen për kushtetutën, të ishin pjesë e mbrojtjes kombëtare, nëse Medineja do të sulmohej nga armiqtë. Kushtetuta shpallte drejtësinë, të drejtat, liritë e njeriut, dhe ndalimin e krimeve dhe të praktikave amorale.

v. 624 e.r.

Beteja e pashmangshme e Bedrit: Kur muslimanët emigruan nga Meka në Medine, shumë prej tyre u detyruan t’i braktisnin shtëpitë e tyre, ndërsa pronat e tyre u konfiskuan.

Vendndodhja e Bedrit

Paria e Mekës i shfrytëzonte paratë e konfiskuara për tregti dhe biznes. Muslimanët dinin për një karvan tregtar që i takonte parisë së Mekës, të udhëhequr nga armiku i tyre Ebu Sufjani, që do të kalonte përgjatë një udhe tregtare afër Medines.

Muhammedi i thirri muslimanët ta merrnin karvanin si kompensim për pasurinë e tyre të konfiskuar në Mekë. Një ushtri prej vetëm 313 muslimanësh e ndërmori këtë mision. Shërbimet zbuluese mekase, e këshilluan Ebu Sufjanin ta ndryshonte udhën e karvanit tregtar. Përveç kësaj, Meka dërgoi një ushtri prej 950 ushtarësh për ta luftuar ushtrinë muslimane, e cila nuk ishte përgatitur për luftë, dhe ishte më pak e pajisur se ushtria e Mekës.

Ishte e habitshme dhe përtej pritjeve që muslimanët e fituan betejën e tyre të parë kundër parisë mekase. Shumë nga paria e Mekës dhe figura të rëndësishme u vranë në këtë betejë.

v. 625 e.r.

Paria e Mekës e sulmoi Muhammedin dhe ithtarët e tij, në betejën e Uhudit: Si shpëtim për humbjen e tyre në betejën e Bedrit, dhe nga frika se mos e humbisnin rolin e tyre udhëheqës në Arabi, paria e Mekës, me disa aleatë arabë, dërguan një ushtri prej 3000 ushtarësh për t'i sulmuar muslimanët në malin Uhud në veri të Medines.

Vendndodhja e Uhudit – Medine, Arabi Saudite

Muslimanët e humbën këtë betejë ndërsa Muhammedi u plagos, por shpëtoi. Në betejën e Uhudit u vranë disa nga shokët e Muhammedit, ndër ta edhe xhaxhai i tij i dashur, Hamzai.

Martirët e Betejës së Uhudit, varrezat e Uhudit – Medine, Arabi Saudite

v. 626 e.r.

Fiset e Mekës dhe të tjerë e sulmuan Muhammedin dhe ithtarët e tij në betejën e Hendekut: Kjo betejë njihet gjithashtu edhe si “Beteja e Aleatëve”. Meqenëse Muhammedi nuk u vra në betejën e mëparshme, paria e Mekës dhe disa fise arabe e çifute, kërkuan një përpjekje të bashkuar dhe sulm gjithëpërfshirës për ta vrarë Muhammedin dhe për ta shkatërruar bashkësinë e muslimanëve.

10.000 ushtarë marshuan drejt Medines. Pas këshillimit me shokët e tij, Muhammedi vendosi ta pranojë propozimin e një muslimani persian me emër Selman, që në hyrjen veriore të Medines të gropohej një hendek (5.5 km. i gjatë dhe 4.6 m. i gjerë).

Muslimanët ishin në një situatë tejet shqetësuese dhe bënë çmos, përfshirë edhe luftën psikologjike, për t’u mbrojtur. Pas një rrethimi gati një muaj, ushtria e Mekës dhe aleatët e tyre e humbën durimin, ndërsa ndërkohë frynë stuhi të furishme dhe erë që i detyroi aleatët t’i mbledhin çadrat e tyre dhe të tërhiqeshin.

v. 627 e.r.

Marrëveshja e Hudejbijes, armëpushim

10-vjeçar: Një vit pas betejës së Hendekut, Muhammedi ndërmori një nismë paqësore për ta kryer Umren (ta vizitojë Ka’ben, Shtëpinë e Zotit në Mekë dhe të kryejë rite të tjera). Vizita në Mekë për qëllime adhurimi ishte e drejtë fetare që Meka ua mundësonte të gjithë njerëzve në Arabi.

Paqja
10-vjeçare

Për parinë e Mekës ishte befasuese kur e panë Muhammedin teksa i afrohej Mekës me 1400 civilë që vinin nga

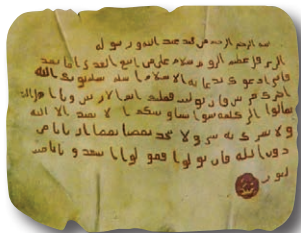
Medina. Pas disa negociatave, u arrit armëpushim midis parisë së Mekës dhe Muhammedit për 10 vjet, me ç'rast Muhammedi dhe shokët e tij u kthyen në shtëpitë e tyre, me kusht që të vinin sërish ta vizitonin Mekën vitin e ardhshëm (v. 628 e.r.). Armëpushimi kishte shumë kushte të tjera që ishin zhgënjyese për muslimanët, ngase ato rëndonin më shumë nga ana e Mekës.

v. 628-629 e.r.

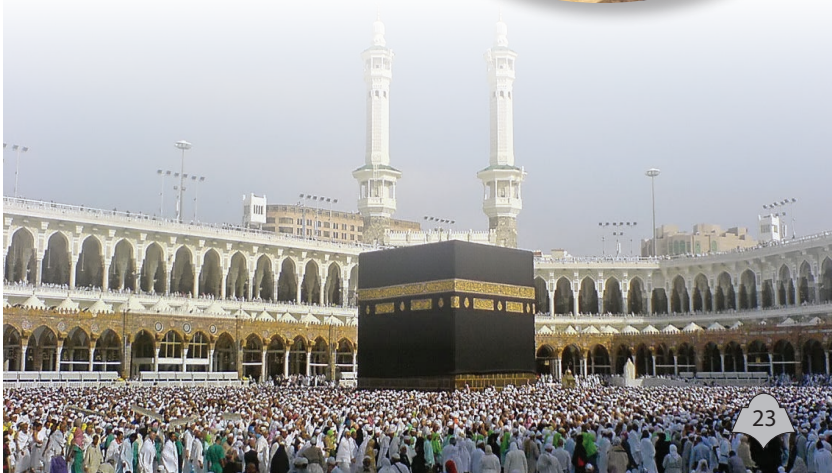
Gjatë armëpushimit, Muhammedi e kumtoi Porosinë e Zotit brenda dhe jashtë Arabisë: Armëpushimi ishte një rast i artë për Muhammedin që ta kumtonte Porosinë e Zotit dhe t'iu fliste njerëzve lirshëm për Islamin pa u penguar, apo pa u ndërprerë nga forcat e tjera. Muhammedi dërgoi një delegacion tek fiset e tjera arabe në Arabi, dhe u shkroi letra sundimtarëve dhe mbretërve të vendeve fqinje dhe superfuqive si: Persia, Bizanti dhe

Egjipti duke i thirrur ata ta pranonin Islamin si "Porosi nga Zoti". Muslimanët u shtuan në numër pasi njerëzit e gjenin të vërtetën tek Islami.

v. 630 e.r.

Marrja paqësore e Mekës: Brenda më pak se 2 vjetësh, armëpushimi u shkëlqy nga ana e Mekës, kur aleatët e tyre vranë 20 muslimanë. Si kundërpërgjigje ndaj këtij akti tronditës, Muhammedi marshoi me 10.000 muslimanë për ta pushtuar Mekën, por ai kërkoi nga ushtarët e tij që të mos luftojnë kundër askujt, veçse nëse luftoheshin. Paria e Mekës ishin të shqetësuar dhe të papërga titur për t'i luftuar muslimanët. Kur ushtria mu slimane arriti në Mekë, Muhammedi iu drejtua të gjithë popullit të Mekës duke e konfirmuar njëjësinë e Zotit, duke ia përshkruar fitoren Atij, dhe duke i përkujtuar njerëzit se të gjithë ata ishin pasardhës të Ademit/Adamit, ndërsa Ademi ishte krijuar nga pluhuri i dheut.

Pastaj e pyeti popullin e Mekës: “Çfarë prisni të bëj me ju?” Ata u përgjigjën: “Shpresojmë më të mirën. Fundja, ti ke qenë një vëlla shpirtmirë dhe kushëri i njerëzishëm”.

Falja shembullore: Përkundër vështirësive të shkaktuara nga populli i Mekës gjatë 21 viteve të fundit, Muhammedi u soll me parime të larta morale. Ai u përgjigj: “Mos u frikësoni sot. Shkoni pra (nëpër shtëpitë tuaja), jeni të lirë.” Fjalimi i Muhammedit kishte ndikim të madh ndaj shumë banorë të Mekës erdhën tek ai për t’iu zotuar dhe për ta përqafuar Islamin. (Sunan Al-Bayhaqi, 9/118, 18342, 18343)

v. 630-631 e.r.

Fiset arabe e përqafuan Islamin: Pas marrjes paqësore të Mekës, delegacione nga mbarë Arabia erdhën të mësonin për Islamin. Përveç fisit Havazin, që luftoi kundër muslimanëve dhe që në fund e humbi betejën e Hunejnit, shumica e fiseve arabe e përqafuan Islamin. Muhammedi dërgoi shumë nga shokët e tij nëpër provinca të ndryshme të Arabisë për t’iu mësuar njerëzve Islamin, “Porosinë e Zotit”.

Kur Muhammedi u kthye në Mekë, qëllimi i tij kryesor ishte ta pastronte Shtëpinë e Zotit. Ai i shembi të gjithë idhujt rreth dhe brenda Ka'bes, që ishte ngritur nga Profeti Ibrahim/Abraham (p.q.m.t.) për madhërim të Zotit (Krijuesin e gjithësisë dhe të gjitha qenieve).

v. 632 e.r.

Fjalimi i lamtumirës i Muhammedit: Misioni i Muhammedit u përmbush dhe jeta e tij po i afrohej fundit. Në vitin 632 e.r. Muhammedi e kreu pelegrinazhin, dhe e mbajti predikimin e tij të fundit para më shumë se 100.000 njerëzve. Predikimi i tij i përkujtoi njerëzit për besimin në Zotin Një dhe për elementet themelore të besimit, siç janë: shenjtëria e jetës; mbrojtja e pasurisë dhe pronës; barazia e të gjitha racave; rregullat e drejtësisë; të drejtat e grave dhe parimet morale.

Vdekja e Muhammedit: Profeti Muhammed ndërroi jetë në shtëpinë e tij në Medine, në vitin 632 e.r. duke lënë pas vetëm disa zotërime. Ai nuk la kurrfarë parash apo pasuri, por një trashëgimi të besimit në Zot që vazhdon t'i ndriçojë zemrat e miliona njerëzve në mbarë rruzullin tokësor.

Të gabosh është njerëzore, të falësh është hyjnore -
Alexander Pope (Aleksandër Poup)

Karakteri i tij

Kreu

2

Ndër pejgamberët e njohur të Zotit, Muhammedi është pejgamberi i vetëm të cilit i dihet saktësisht vendi se ku është varrosur, dhe ithtarët e tij janë të sigurt për vendndodhjen e saktë të varrit të tij.

Muhammedi u varros në shtëpinë e tij, që është e ngjitur me xhaminë e tij, "Xhaminë el Nebevi" në Medinë.

Kjo fotografi tregon anën e godinës së xhamisë ku njerëzit mund të hyjnë për ta parë varrin e Pejgamberit Muhammed dhe shtëpinë e tij, që aktualisht është e rrethuar me grila.

Karakteri i Muhammedit

Muslimanët nuk kanë kurrfarë vizatimesh apo pikturash të Profetit Muhammed, apo të profetëve para tij. Me gji tha të, ndryshe nga themeluesit e traditave të mëdha fetare para kohës së tij, Profeti Muhammed, është një fi gurë historike më e njohshme, ngase shokët dhe anëtarët e familjes së tij e kanë përshkruar shumë mirë dhe për brezat e ardhshëm kanë regjistruar shumë ndodhi nga jeta e tij.

Si dukej ai?

Muhammedi ishte një arab me prejardhje fisnike, me ngjyrë të lëkurës të bardhë dhe nuanca të kuqërremta. Ai ishte pak më i lartë se mesatarja, me trup të rregullt dhe me shpatulla të gjera. Stomaku i tij nuk dilte kurrë jashtë gjoksit të tij. Ai ecte gjallërisht dhe me vendosmëri.

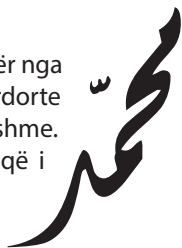

Shokët e Muhammedit e përshkruanin atë si person të pashëm me ballë të spikatur, hundë të mprehtë, me qerpikë të gjatë, me sy të zinj të mëdhenj, me dhëmbë të vendosur mirë dhe buzëqeshje të këndshme. I kishte flokët pak kaçurrele dhe mjekrën e dendur.

Shokët e tij tregojnë se ai kishte një fytyrë miqësore, të ndritshme që dukej si hëna e plotë. Ai nuk qeshte me zë; të qeshurit e tij ishte kryesisht buzëqeshje që i tregonte dhëmbët e tij disi si kokrra breshëri. Gazi i tij dhe personaliteti i hapur ndjeheshin nga të gjithë njerëzit.

Natyra e tij

Muhammedi ishte vërtetë gazmor, i qetë për nga natyra dhe me sjellje të butë. Ai nuk përdorte kurrë ligjërim ofendues ose thënie të turpshme. Ai nuk gjente të meta tek të tjerët, e as që i lavdëronte tepër të tjerët.

Mënyra se si fliste

Muhammedi nuk fliste pa nevojë dhe ato që thoshte, ishin gjithmonë me rëndësi dhe pa shtime. Thëniet e tija ishin të përpikta dhe koncize me kuptimin e plotë në disa fjalë. Ai fliste me përsosmëri dhe në të folurit nuk kishte teprim e as shkurtësi të parregullt.

Kur e vinte theksin mbi ndonjë çështje, ai e përsëriste atë tri herë me gjest. Ai nuk fliste për asgjë, veçse nëse shpresonte shpërblim nga Zoti për këtë. Ai iu thoshte shokëve të tij:

“Unë jam garant për një shtëpi në periferi të Parajsës për ata që pushojnë së debatuari, madje edhe nëse kanë të drejtë, dhe unë jam garant për një shtëpi në mes të Parajsës për ata që pushojnë se gënjyeri, qoftë edhe për shaka, dhe unë jam garant për një shtëpi në pjesën më të lartë të Parajsës për ata që kanë sjellje të mirë.” (Sahih Abu Dawood, 4974/4800)

Pasionet e tij

Muhammedi i mbante ndjenjat e tij nën kontroll të fortë. Kur ngacmohej, ai kthehej anash ose heshtte. Kur dikush kryente ndonjë veprim që dhunonte ligjin e Zotit, ai e kishte për zakon të shprehte zemërim serioz dhe qëndrim të prerë. Askush nuk mund t'i bënte ballë zemërimit të tij në çështjet e kundërshtimit të së vërtetës së Zotit; ai ishte i qëndrueshëm në mbrojtjen e së vërtetës, derisa ta bindte tjetrin për drejtësinë e së vërtetës së Zotit ashtu siç është shpallur në Kur'anin Fisnik. Muhammedi nuk zemërohej kurrë për vetveten.

Bashkëveprimi i tij me njerëzit

Muhammedi gjithmonë i pari i përshëndeste të tjerët, dhe nuk e tërhiqte dorën e vet nga shtrëngimi derisa tjetri ta tërhiqte dorën e tij. Kushdo që e shihte papritmas, shfaqte admirim dhe respekt të thellë për të. Dhe kushdo që shoqërohej apo lidhej me të familjarisht, e donte atë. Ai ishte i butë nga natyra. Nuk ishte as i ashpër, e as përçmues ndaj askujt. Kur i shikonte të tjerët, ai i shikonte me fytyrë të plotë. Nëse dikush e thërriste atë, ai nuk e kthente vetëm fytyrën, por i kushtonte vëmendjen shumë i përqendruar.

Kur shkonte të vizitonte ndonjë grup, ulej në vendin më të afërt në dispozicion dhe i urdhëronte edhe shokët e tij ta ndiqnin praktikën e tij. Muhammedi iu kushtonte vëmendjen e plotë atyre që ishin më afër tij asisoj që askush të mos mendonte se të tjerëve u ishte kushtuar me tepër vëmendje se atij. Ai nuk rezervonte vende të caktuara për t'u ulur ndër njerëzit. Ai ishte i drejtë ndaj shokëve të tij dhe ndaj të gjithë njerëzve. Ata shquheshin vetëm për nga virtyti dhe devocioni ndaj Zotit.

Stili i tij jetësor

Gjithçka që bënte ai ishte me maturi, pa teprim apo kryeneçësi. Muhammedi nuk e kritikonte kurrë ushqimin ose pijen që përgatitej për të, e as që e lavdëronte tepër. Kur ishte në shtëpi, ai e ndante kohën e tij në tri pjesë: një për Zotin, një për familjen e tij dhe një për

vetveten. Ai gjithmonë i

bashkëngjitej pu nës në familje dhe ndonjëherë i arno nte rrobat e tija, i riparonte këpucët dhe e fshinte dyshtemenë. E kishte zakon të vishej bukur dhe t'i vinte era e mirë.

Pas namazit të sabahut, ai parapëlqente të rrinte në xhami, të recitonte Kur'anin Fisnik dhe ta madhëronte Allahun, deri në lindjen e diellit. Pas mesnate, ai çohej për namaz (Tehexhud) të cilin nuk e la pa e falur asnjëherë gjatë jetës së tij

Ai e shpallte si të paligjshme, për të dhe për familjen e tij, gjithçka të dhënë nga njerëzit si lëmoshë (zekati i dhënë nga muslimanët për mirëqenien e njerëzve në nevojë). Ai ishte aq i përpiktë për këtë, sa që nuk emëronte asnjë anëtar të familjes së tij si mbledhës të lëmoshës për bashkësinë.

Shtëpia e tij ishte veçse një kolibe me mure prej argjile të papjekur, dhe me çati prej gjethesh palme të mbuluara me lëkure deveje.

Muhammedi ka thënë: “Ç’punë kam unë me gjërat e botës. Lidhja ime me botën është sikurse ajo e një udhëtari, që pushon një çikë nën hijen e një peme e pastaj vazhdon më tutje.” (2/666- 2788, Musnad Ahmad, Narrated by Abdullah bin Abbas).

Kur vdiq, ai nuk la pas vetes asnjë qindarkë apo ndonjë pasuri tjetër, pos mushkës së tij të bardhë dhe një copë toke të cilën e kishte kushtuar për të mirën e bashkësisë së muslimanëve (Sahih Buhari).

Xhamia e Profetit Muhammedi, ashtu siç është përkthuar dhe përfytyruar

Shtëpia e Profetit Muhammed, ashtu siç është përkthuar dhe përfytyruar.

Thëniet e tij

Kreu
3

Muhammedi (duke i gërshetuar gishtat e duarve) ka thënë:
**“Besimtarët janë si një godinë (strukturë),
ata e shtrëngojnë njëri-tjetrin”**
Transmetuar nga Al-Bukhaari (481) and Muslim (2585)

Muhammedi tërhoqi tri vija në rërë dhe tha:
“Kjo është qenia njerëzore (që ka shumë
shpresa dhe plane në këtë jetë botore). Derisa
ai jeton për t’i përmbushur apo arritur këto
shpresa, atij i vjen vdekja”.

al-Bukhaari (6417) and Muslim (1671)

Mësimet e Muhamedit

Thëniet dhe mësimet e Muhamedit kanë ndikim të madh, ngaqë ato mbulojnë sh micën e aspekteve të jetës. Ato buruan nga një bazë urtësie dhe shpalljeje Hyjnore. Thën et e tij, veprimet, miratimet dhe tiparet, të nj hura më mirë si "sunnat", paraqesin burimin e dytë të legjislacionit islam, pas Kur'anit Fisnik.

"Your companion (i.e. Muhammad) has not strayed from the path of truth nor has he been deluded. Nor does he speak out of whim"

Kur'ani Fisnik, 53:2-3

"Shfrytëzoni pesë para pesëve:

Rininë tuaj para pleqërisë

Shëndetin para sëmundjes

Pasurinë para varfërisë (nevojës)

Kohën e lirë para kohës së zënë

Jetën para vdekjes". (Al-Hakim in Al-Mustadriq No. 7846 (4/341)

"Besimtarët e përkryer janë ata që kanë sjelljen më të mirë."

(Transmetuar nga Tirmidhiu)

“Dy mirësi shumë njerëz i nënvlerësojnë:
shëndetin dhe kohën e lirë.”

(Bukhaari, 6049)

“Lakmia është e ndaluar, veçse në dy raste (dëshironi t'i keni të njëjtat gjëra që kanë të tjerët, por pa dëshira të këqia ndaj tyre). I pari është një burrë, të cilit Zoti i ka dhuruar pasuri, e ai e shpenzon atë për të mirë; i dyti është një burrë, të cilit Zoti i ka dhuruar urtësi, dhe ai vepron sipas saj dhe ua mëson edhe të tjerëve”.

(Bukhari, 73/15)

“Lehtësoni gjërat për njerëzit (në lidhje me çështjet fetare) dhe mos ua vështirësoni; jepuni atyre lajme të mira dhe mos i bëni të largohen”.

(Bukhari, 69/11)

Ata që bëjnë tregti dhe biznes të ndershëm, të bazuar mbi kushte të qarta, Zoti i bekon ata dhe biznesin (tregtinë) e tyre). E kundërta, Zoti nuk i bekon ata që gënjejnë dhe i fshehin faktet.” (Bukhari, 2082/22)

“Ju nuk do ta besoni Zotin derisa nuk ua doni vëllezërve tuaj atë që ia doni vetvetes”.

(Bukhari, 13/7)

“Çdo musliman duhet të paguaje Sadaka (të harxhojë diçka për bamirësi); nëse nuk gjen çfarë të harxhojë atëherë le të punojë që të fitojë e pastaj të japë lëmoshë;

nëse nuk gjen punë, atëherë le t’u ndihmojë të tjerëve (kjo është një vepër bamirësie); nëse nuk gjen askënd për ta ndihmuar, le të bëjë vepra të mira dhe le të përmbahet nga kryerja e veprave të këqija dhe të liga. Edhe kjo është bamirësi për të”.

(Bukhari, 1445/30)

“Kur një njeri vdes, ai nuk fiton kurrfarë shpërblimesh, veçse nga tri gjëra: në rast se ka caktuar ndonjë bamirësi nga e cila njerëzit do të përfitojnë vazhdimisht; ose nëse ka lënë dituri, ose shkencë që është në të mirën e njerëzimit; ose nëse ka lënë një djalë të mirë (besimtar) që vazhdon të lutet dhe të kërkojë bekime nga Zoti dhe ndjesë për prindërit e tij”.

(Kjo vlen edhe për meshkujt edhe për femrat)

(Transmetuar nga Muslimi, Tirmidhi, Nasa'i)

“Kije frikë Allahun kudo që të jesh, pasoje një vepër të keqe me një vepër të mirë, se ajo e fshin parapraken, dhe sillu me njerëzit me moral të lartë”.

(Tirmithi - 1987 & Ahmad 5/153)

“Mirësi (drejtësi) është morali i mirë; ndërsa mëkati (keqbërja) është ajo që ju vështirëson (d.m.th. nuk jeni rehat brenda vetes), ndërsa urreni që këtë ta dinë të tjerët”. (Muslim, 15/2553)

“Person i fuqishëm nuk është ai që i hedh kundërshtarët e tij për tokë. Person i fuqishëm është ai që e përmban veten kur është i zemëruar”.

(Bukhaari, 5785) and (Muslim, 4853)

“Kushdo që beson Allahun dhe Ditën e Gjykimit, duhet të flasë (fjalë të) mirë ose të heshtë; dhe kushdo që beson Allahun dhe Ditën e Gjykimit, duhet ta nderojë (të jetë zemërgjerë me) fqinjin e tij; dhe kushdo që beson Allahun dhe Ditën e Gjykimit, duhet ta nderojë (të jetë zemërgjerë me) mysafirin e tij”.

(Bukhari, 6018 & Muslim 74-47)

(Ju lutemi kini vëmendjen, se të gjitha thëniet e mësipërme vlejné

edhe për meshkujt edhe për femrat)

Muhammedi ka thënë: “Betohem me Zotin se ju nuk do të jeni besimtarë të mirë të Tij, veçse nëse e doni njëritjetrin. Do t’ju tregoj diçka, nëse bëni atë do ta doni njëri-tjetrin. Përshëndetni njëri-tjetrin shpesh dhe bëjeni këtë shprehje të zakonshme.”

(Transmetuar nga Muslimi 54)

Ai ka thënë po ashtu: “Askush nuk do të jetë besimtar i mirë, nëse nuk ia do vëllait të tij atë që ia do vetvetes.”

(Transmetuar nga Muslimi 54)

Dhe: “Kushdo që e ndihmon një besimtar ta kapërcejë një vështirësi, Zoti do ta ndihmojë atë të kapërcejë një vështirësi në Ditën e Gjykimit, dhe Zoti do ta ndihmojë vazhdimisht një individ përderisa ai/a jo i ndihmon të tjerët”.¹

(Transmetuar nga Muslimi 2699)

Muhammedi ka thënë: “Kurrë mos e nënvlerësoni ndonjë veprim të sjellshëm, madje edhe nëse i takoni të tjerët me fytyrë të buzëqeshur”². Dhe: “Ai që i përshëndet i pari të tjerët, është më i afërt tek Zoti se të tjerët”³. Në një rast tjetër ai i tha dikujt që e pyeti për mënyrën e mirë të sjelljes me njerëzit: “Jepuni njerëzve ushqim dhe përshëndetini ata që i njihni dhe ata që nuk i njihni”.⁴

(Transmetuar nga Muslimi 2626)

Muhammedi iua dha grave të drejtat e tyre

Para shfaqjes së Islamit, gratë nuk kishin kurrfarë të drejtash qytetare. Arabët u jepnin përparësi foshnjave meshkuj ndaj atyre femra, deri në atë masë sa shumë baballarë i varrosnin të gjalla foshnjat e tyre femra.

Pa diskriminim gjinor: Muhammedi e dënonte diskriminimin midis fëmijëve meshkuj dhe femra dhe i mësonte shokët e tij t'i duan fëmijët e tyre dhe t'i rrisin siç duhet pavarësisht gjinisë së tyre. Në fakt, ai e theksoi dhënien e më shumë kujdesi dhe vëmendjeje fëmijëve femra derisa të rriten dhe të martohen. Muhammedi ka thënë:

“Gratë janë gjysmat binjake të burrave”.

Gratë trashëgojnë si burrat: Para Islamit, gratë nuk kishin të drejtë trashëgimie. Muhammedi e ndryshoi me sukses këtë zakon. Femrat e fituan të drejtën të trashëgonin si edhe meshkujt. Megjithatë, Muhammedi nuk e krijoi sistemin islam të trashëgimisë, por vetëm i kumtoi Fjalët e Zotit (të ruajtura në Kur'anin Fisnik), që i përcaktojnë pjesët për secilin individ (mashkull dhe femër) të aftë për të trashëguar.

Fjala “Muhammed” në bukurshkrim arab i krijuar në një mënyrë artistike dhe simetrike. Fjala e vërtetë duket kështu: ﷺ. Shkronjat M dhe H (që e formojnë pjesën e parë të fjalës “Muhammed”) janë simetrike me shkronjat M dhe D (që formojnë pjesën e dytë të fjalës “Muhammed” në arabishte).

Muhammedi e nxiste respektin e plotë ndaj nënave Një burrë e pyeti Muhammedin: “Kush e meriton ndihmën dhe shoqërinë time më të afërt?” Muhammedi iu përgjigj: “Nëna jote”. Pastaj burri e pyeti po pas saj kush tjetër? “Muhammedi përsëri iu përgjigj: “Nëna jote”.

Burri e parashtrioi të njëjtën pyetje edhe një herë, ndërsa Muhammedi iu përgjigj për të tretën herë: “Nëna jote”. Pastaj nga kureshtja burri e parashtrioi pyetjen për të katërtën herë (ai e kuptoi që Muhammedi dëshironte ta theksonte trajtimin më të mirë ndaj nënave). Atëherë Muhammedi i tha: “Babai yt (pra babai yt e meriton ndihmën dhe shoqërinë tënde më të afërt pas nënës tënde)”.

Dijetarët e komentojnë tregimin e mësipërm se nënat nuk mund t’iu ikin tri vuajtjeve kryesore: (1) shtatzënisë, (2) dhimbjes dhe lindjes, (3) dhe në fund gjdhënies dhe zvjerdhjes.

Muhammedi nxiti trajtimin e mirë të bashkëshorteve: Ai ka thënë se nëse një burri nuk i pëlqen njëri nga tiparet e të shoqes, atij do t’i pëlqejë ndonjë tjetër. Dhe ka thënë:

“Besimtarët që shfaqin besimin më të përkryer, janë ata që kanë karakterin më të mirë; ndërsa më të mirët nga besimtarët, janë ata që janë më të mirë me gratë e tyre.” (Tirmithi, 6/188, 3895)

Kjo nxit dashurinë, harmoninë dhe të kuptuarit e ndërsjellë.

Liri, drejtësi dhe mbrojtje

“Pa detyrim” është një rregull thelbësore në Islam

Muhammedi e shpalli veten si i Dërguar i Zotit. Ai e pranoi Porosinë Hyjnore për njerëzimin, dhe u përpoq t’iua kumtonte atë të gjithë njerëzve, por nuk detyroi askënd që ta pranonte atë. Ai e recitoi Kur’anin Fisnik që e konfirmon lirinë e besimit dhe lirinë e zgjedhjes për të gjithë njerëzit.

“Sikur të kishte dashur Zoti yt, do t’i besonin çka janë në tokë që të gjithë. A ti do t’i detyrosh njerëzit të bëhen besimtarë?” Kur’ani Fisnik, 10:99

“Në fe nuk ka detyrim. Është sqaruar e vërteta nga e kota. E kush nuk i beson të pavërtetat e i beson Allahut, ai është kapur për lidhjen më të fortë, e cila nuk ka këputje. Allahu është dëgjues i dijshtëm.” Kur’ani Fisnik, 2:256

Moraliteti dhe barazia e të gjitha racave:

Në Islam, të gjithë njerëzit konsiderohen si të barabartë para ligjit, për shkak të përkatësisë së tyre gjinisë njerëzore. Devotshmëria dhe epërsia e karakterit moral, janë i vetmi kriter për epërsinë individuale në sytë e Zotit. Muhammedi e ka thënë këtë me fjalët e tij:

“Zoti juaj është Një. E gjithë gjinia njerëzore është nga Ademi, ndërsa Ademi është krijuar nga pluhuri. Një arab nuk ka epërsi ndaj një jo arabi, e as një jo-arab nuk ka epërsi ndaj një arabi, veçse nga devotshmëria (devotshmëria nxit veprat e mira)”.
(Musnad Ahmad 10/5586, 23972)

Mësimet e Muhammedit për ruajtjen e mjedisit

Muhammedi kërkonte një botë të gjelbër: Ai e ndërlidhi ruajtjen e mjedisit me besimin tek Zoti, i Cili i ka krijuar të gjitha qeniet. Prandaj, një besimtar i Zotit nuk mund t'i shkaktojë dëm mjedisit, ngaqë ai është pjesë e Mbretërisë së Zotit. Dëmtimi i mjedisit dhe shkretimi, apo ndotja e resurseve të tij (ujit, bimëve, kafshëve, dheut, ajrit, ekosistemit detar, etj.), nuk është i pranueshëm nga pikëpamja islame.

“Çdo musliman që mbjell një farë që rritet deri në një shkallë kur njerëzit, kafshët, apo zogjtë mund të kenë dobi nga ajo, ose mund ta hanë atë, atëherë ky veprim konsiderohet sadaka” (bimirësi që shpërblehet nga Zoti).

Muhammed ﷺ

(Bukhaari, 2320) and (Muslim, 1188)

Porosia e Islamit

Islami me fjalë të thjeshta Islam do të thotë dorëzim dhe përkushtim ndaj Zotit Një. Ai është fe e monoteizmit, ku ithtari i Islamit beson që Zoti është Një dhe i pakrahasueshëm. Zoti nuk ka partnerë e as bij. Ai nuk lind e as që është lindur. Ai e krijoi tërë gjithësinë dhe të gjitha krijesat. Askush nuk e ndan me Të Hyjninë e Tij, dhe askush nuk ka të drejtë të adhurohet apo të lutet, veçse Ai.

Cili është emri i Zotit? Emri i Tij është Allah. Ky emër shqiptohet Allâh me zanoren “a” të zgjatuar. Zoti ka shumë atribute dhe përcaktorë. Në Islam ka nëntëdhjetenëntë “emra të bukur” dhe atribute për Allahun. Për shembull, Zoti është “I Gjithëmëshirshmi” dhe “I Gjithëdijshtëmi”. Askush nuk mund të jetë më i mëshirshëm se Ai dhe askush nuk mund të jetë më i dijshtëmi se Ai.

Arabisht	Hebraisht	Arameisht
Elah	Eloha	Elaha

“Ai është Allahu që nuk ka zot tjetër; vetëm Ai, që e di të fshehtën dhe të dukshmen, Ai është i Gjithëmëshirshmi, Mëshirëploti!

Ai është Allahu që nuk ka zot tjetër përveç Tij, Sunduesi i përgjithshëm, i Pastrit (prej të metave që i vishen), Shpëtimtari (që i shpëton njerëzit prej ndëshkimit të padrejtë), Siguruesi (që i siguroi njerëzit me premtimin e Vet dhe profetët me mrekulli), Mbikëqyrësi (që mbikëqyr dhe përcjell çdo send), i Plotfuqishmi, Mbizotëruesi, i Madhërishmi. I lartësuar është Allahu nga çka i shoqërojnë!

Ai është Allahu, Krijuesi, Shpikësi, Formësuesi. Të tij janë emrat më të bukur. Atë (Allahun) e madhëron çka ka në qiej e në tokë dhe Ai është Ngadhënjyesi, i Urti!”

Kur’ani Fisnik, 59:22,23,24

Muhammedi dhe Islami: Kur një burrë e pyeti Muhammedin për t’ia shpjeguar Islamit me fjalë të thjeshta, që ai të mos kërkonte sqarim të mëtejme nga askush tjetër, Muhammedi i tha përmbledhtas:

**Bëhu
i drejtë**

– Thuaj: E besoj Allahun (Zotin Një) e pastaj bëhu i drejtë.

Përqaftimi i Fesë islame kërkon të ndiqet një mënyrë e balancuar e jetës pa shmangie në skajshmëri në veprim, thënie ose vepra.

Islami dhe paqja: Gjuhësisht fjala islam në arabishte vjen nga rrënja seleme që do të thotë: e lirë nga dëmi dhe ndërlidhet me fjalën Selam që do të thotë paqe.

Profeti Muhammed e përkufizon Muslimanin si “ai nga i cili të tjerët janë të sigurt nga dëmi që vjen nga gjuha dhe duart e tij”, respektivisht njerëzit nuk duhet të kenë çfarëdo dëmi nga veprimet dhe fjalët e tij.

Në Islam Paqe është njëri nga emrat dhe atributet e mrekullueshëm të Zotit (Allahut). Ai që i dorëzohet Allahut, duhet të gjejë paqe të brendshme në vete dhe duhet të jetë në paqe me mjedisin dhe me njerëzit.

Është interesante të dihet se në shoqërinë muslimane, njerëzit e përshëndesin njëri-tjetrin me fjalët Es-selamu alejkum, që do të thotë paqja qoftë mbi ty në vend të fjalëve “Tung” ose “Përshëndetje”. Versioni i plotë i kësaj deklarate është: “paqja qoftë mbi ju si dhe mëshira dhe bekimet e Allahut”

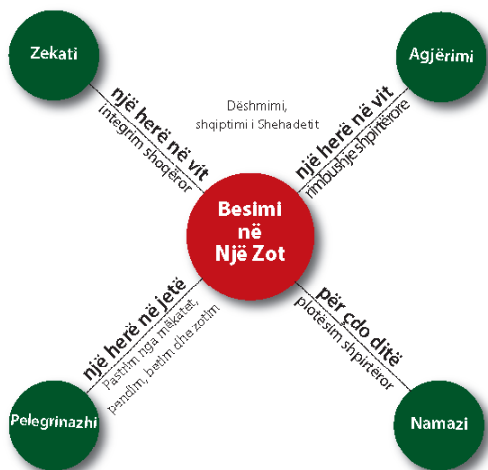
Muslimanë apo muhammedanë? Ndryshe nga ithtarët e religjioneve të tjera, ithtarët e Muhammedit nuk quhen muhammedanë. Një aderues i Islamit, ose ai që e përqafton atë si fe dhe mënyrë të jetës quhet “Musliman”, d.m.th., ai që besoi në Zot dhe iu dorëzua Atij.

Gjashtë elementet e kredos islame: Besimi në Një Zot kërkon besimin në engjëjt e Tij; librat e Tij; të Dërguarit e Tij; si dhe besimi në Ditën e Gjykimit dhe besimi në Paracaktimin Hyjnor të Zotit.

Shtyllat e Islamit, praktikimi i fesë islame

Feja islame bazohet mbi pesë shtylla që muslimani duhet t'i praktikojë

1	Shehadeti	Uttering (verbally saying) the creed of Islam (there is no God but Allah and Muhammad is a messenger of Allah)
2	Salati (Namazi)	Kryerja e lutjeve ditore të përcaktuara
3	Sijami (Agjërimi)	Agjërimi i muajit hënor ramazan
4	Zekati	Dhënia e lëmoshës për bamirësi një herë në vit
5	Haxhi	Pelegrinazhi në Xhaminë e Shenjtë (Shtëpinë e Zotit) në Mekë një herë gjatë jetës, për ata që kanë mundësi fizike dhe financiare.

1. Shqiptimi i kredos së Islamit, Shehadeti

Kjo do të thotë të pranohet se ka vetëm një Zot të Vetëm, i Cili i krijoi të gjitha qeniet. Emri i Tij është Allah.

Për një person thuhet që është musliman, kur ai, ose ajo beson me zemër, dhe e thotë gojarisht deklaratën e Shehadetit “nuk ka zot, pos Allahut dhe Muhammedi është i dërguar i Allahut”. Në arabisht kjo shqiptohet Eshhedu en la llahe il-la Allah ve eshhedu enne Muhammeden Resulu Allah.

Pranimi i Muhammedit si Profet dhe i Dërguar i Zotit, kërkon pranimin e të gjithë profetëve dhe të dërguarve që Zoti i dërgoi para tij.

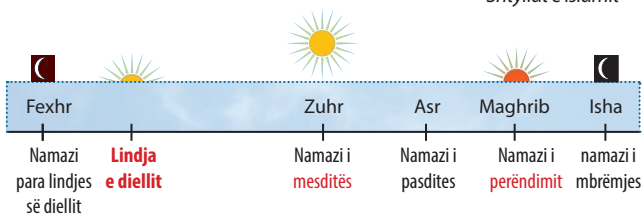
Kjo është dëshmia në bukurshkrim arab që është shkruar në mënyrë artistike. Ajo thotë: Unë dëshmoj se nuk ka zot, pos Allahut dhe se Muhammedi është shërbëtor i Tij dhe i dërguar i Tij.

2. Lutjet e përshkruara ditore, namazi (salati)

Namazi (Salati) në Islam është një akt adhurimi, që i mundëson individit t'i afrohet Zotit në mënyrë intime. Ka pesë lutje të përshkruara ditore gjatë gjithë ciklit ditor.

Thelbi i adhurimit është të madhërohet, të lartësohet dhe të lavdërohet Zoti me zemër, gjuhë dhe trup.

Islami...
Fe në
veprim

“E kur robërit e Mi të pyesin ty për Mua, Unë jam afër, i përgjigjem lutjes kur lutësi më lutet, pra për të qenë ata drejt të udhëzuar, le të më përgjigjen Mua dhe le të më besojnë Mua.”

Kur’ani Fisnik, 2:186

Përsiatje
fuqishme

Në fakt, fjala salat fjalëpërfjalshëm do të thotë “lidhje e nxehtë”. Çdo namaz përfshin lëvizje fizike të përluljes dhe rënies me ballë për tokë Zotit. Namazi tregon në mënyrë progresive nivele në rritje të dorëzimit ndaj Zotit. Ai kërkon përqendrim të plotë dhe izolim nga çështjet e botës. Profeti Muhammed ka thënë: Një person është më afër me Zotin gjatë sexhdes (rënies me ballë për tokë)“.

Falja pesë herë në ditë, mund t’u duket paksa e tepruar disa njerëzve. Në realitet, është kjo një lloj përsiatjeje, që nuk merr më shumë se dyzetë minuta në ditë. Ashtu siç hamë tre apo katër herë në ditë, dhe nuk ankohe mi kurrë, ngase kemi nevojë për ushqim fizik për të mbijetuar; ne kemi nevojë edhe për ushqim shpirtëror për shpirtin tonë. Salati në intervale kohore përgjatë ditës, siguron ushqim shpirtëror të tillë.

3. Zekati, dhënia e lëmoshës

Zekati është një shtyllë e rëndësishme e Islamit. Ai do të thotë dhënie e lëmoshës (pagesë bamirësie) një herë çdo vit të varfërve, nevojtarëve dhe të tjerëve që u takon me të drejtë, ashtu siç është përcaktuar nga Kur'ani. Ai është saktësuar si 2.5% e pasurisë personale të tepërt.

2.5%
e kursimeve
të pastra
vjetore

Zekati e pastron zemrën e njeriut nga makutëria, dhe e largon urrejtjen dhe xhelozinë nga zemrat e të varfërve. Ai ushqen integrimin dhe bashkëpunimin shoqëror, dhembshurinë dhe respektin. Ai e nxit mirëqenien e mbarë shoqërisë dhe realizon drejtësi sociale.

4. Agjërimi në ramazan

Muslimanët kërkohet ta agjërojnë tërë muajin hënor ramazan/ramadan (29 ose 30 ditë), nga para agimit deri në perëndim të diellit. Gjatë kohës së agjërit, muslimanët duhet të heqin dorë nga ngrënia, pirja dhe marrëdhënia seksuale në praktikimin e jetës normale.

Agjërimi për hir të Zotit, ndihmon në pranimin se ushqimi (që mund të kuptohet si diçka e dhënë) në të vërtetë vjen drejtpërdrejt nga Zoti.

Kur njerëzit i ndjejnë sëmbimet e urisë, ata e përjetojnë vuajtjen nëpër të cilën kalojnë njerëzit nevojtarë, sidomos nëpër ato hapësira ku sundon uria, ose ku mungojnë mjetet themelore për jetesë. Të pasurit do të jenë më të prirë për të dhënë lëmoshë kur agjërojnë. Kjo ndërton një marrëdhënie midis të pasurve dhe të varfërve dhe ndihmon në krijimin e harmonisë shoqërore.

Agjërimi i mundëson personit t'i frenojë dëshirat e mëdha, të mës ohet për vetëkontroll dhe kështu të arrijë zhvillim shpirtëror më të mirë. Agjërimi ka shumë përfitime shëndetësore dhe mjekët e këshillojnë atë për shërimin e disa sëmundjeve.

5. Pelegrinazhi në Mekë, Haxhi

Haxhi është pelegrinazh në Mekë në muajin dhul-hixhxe të kalendarit hënor, për ta vizituar Xhaminë e Shenjtë (Shtëpinë e Zotit) dhe për të kryer disa rite të caktuara fetare. Kjo është shtylla e pestë e Islamit që duhet kryer një herë gjatë jetës nga të gjithë muslimanët, që kanë arritur moshën e pjekurisë, me kusht që të kenë mundësi financiare dhe fizike për ta kryer atë.

Muajt hënorë

1	Muharrem
2	Safar
3	Rebi ul-evvel
4	Rebi uth-thani
5	Xhumade el-evvel
6	Xhumade eth-thani
7	Rexhep
8	Shaban
9	Ramadan
10	Shevval
11	Dhul Kade
12	Dhul Hixhxe

Ashtu siç njerëzit nga të gjitha racat dhe kombet tubohen tek epiqendra shpirtërore e Botës islame, ata e pohojnë origjinën e tyre atërore me Ademin, dhe origjinën e tyre shpirtërore me Ibrahimin.

Një Zot ... Një porosi

Profetët dhe të dërguarit e Zotit në Kur'anin Fisnik:

Islami i pranon të gjithë profetët dhe të dërguarit që Zoti i dërgoi para Muhammedit, për ta udhëzuar njerëzimin. Ata konfirmonin një porosi, "monoteizmin", që është besimi në ekzistimin dhe njëjësinë e Zotit.

Zoti i dërgoi ata për t'i edukuar njerëzit rreth qëllimit të jetës, për t'i mbrojtur nga humbja e rrugës dhe për t'iu mësuar moralet e mira.

Kur'ani Fisnik përmend me emër 25 profetë dhe të dërguar, dhe përqendrohet mbi rrëfimet për disa prej tyre. Për shembull: në Kur'anin Fisnik Ademi/Adami përmendet 25 herë; Nuhu/Noe përmendet 43 herë; Ibrahim/Abrahimi përmendet 69 herë; Musai/Moisiu përmendet 136 herë; ndërsa Isai/Jezusi përmendet 25 herë.

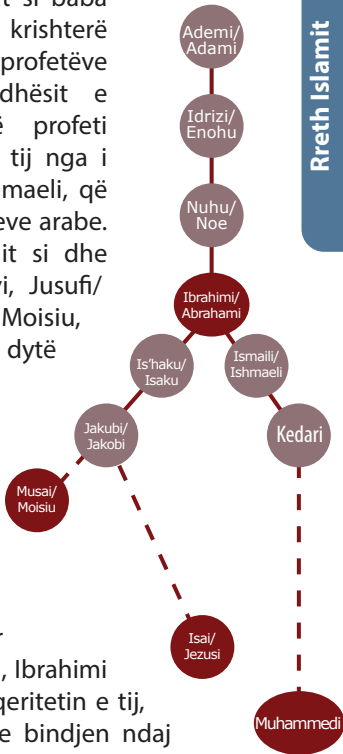
Muhammedi ka thënë: "Ngjasimi im krahasuar me profetët e tjerë para meje, është si ajo e një njeriu që ka ndërtuar një shtëpi tërësisht dhe shkëlqyeshëm, përveç një vendi për një tullë. Kur njerëzit e shohin shtëpinë, ata e admirojnë bukurinë e saj, dhe thonë: sa e shkëlqyer do të jetë shtëpia kur tulla që mungon të vendoset në vendin e vet. E unë jam ajo tullë, dhe unë jam i fundit nga profetët."

(Transmetuar nga Buhariu 4.734, 4.735)

Muhammedi ﷺ dhe Abrahami ﷺ

Ibrahimi/Abrahami konsiderohet si baba i profetëve në fenë çifute, të krishterë dhe islame, ngase shumica e profetëve të njohur, ishin nga pasardhësit e tij. Muslimanët besojnë që profeti Muhammed është pasardhës i tij nga i biri i tij më i madh Ismaili/ Ishmaeli, që ishte po ashtu baba i shumë fiseve arabe. Nga ana tjetër, kombi i Izraelit si dhe shumë profetë si Jakubi/Jakovi, Jusufi/ Jozefi, Haruni/Aroni dhe Musai Moisiu, kanë prejardhjen nga i biri i tij i dytë Is'haku/Isaku.

Ibrahimi e përkushtoi jetën e tij dhe u përpoq t'ua mësonte njerëzve monoteizmin. Kur'ani Fisnik shpesh e përmend Ibrahimin, dhe tregon se pas një përpjekjeje për ta gjetur të vërtetën, dhe për ta pranuar Njëjësinë e Zotit (Perëndisë Një), Ibrahimi edhe praktikisht e dëshmoi sinqeritetin e tij, ndershmërinë, falënderimin dhe bindjen ndaj Zotit. Ai paraqet njërin nga shem bujt më madhështorë dhe më të paharrueshëm në histori, për dorëzimin e plotë ndaj Zotit Një, madje edhe në situata më të vështira nëpër të cilat kaloi ai.

Vlen të përmendet se profeti Muhamed i quajtur një nga fëmijët e tij "Ibrahim" që vdiqën në fëmijërinë e tij.

Muhammedi ﷺ dhe Musai عليه السلام

Njeriu
që foli me
Zotin

Muhammedi e lavdëronte shumë Profetin Musa dhe thoshte se: në Ditën e Ringjalljes ai do ta shihte Musain duke qëndruar dhe duke mbajtur anën e Fronit të Zotit (Allahut). Me një rast tjetër, kur Muhammedi erdhi në Medine, dhe e pa që çifutët e agjëronin ditën e "Ashurasë" (kur Zoti i shpëtoi bijtë e Izraelit nga Faraoni i Egjiptit), ai kërkoi nga muslimanët që edhe ata ta agjëronin këtë ditë vullnetarisht, ngaqë Musai e kishte agjëruar atë ditë si shprehje falënderimi ndaj Zotit (Dita e "Ashurasë" është dita e 10-të e muajit të parë të kalendarit hënor).

Muhammedi ﷺ dhe Isai/Jezusi ﷺ

Sipas rrëfimeve autentike Muhammedi ka thënë:

– Unë jam më i afërt me të birin e Merjemes/Marisë nga të gjithë njerëzit, ndërsa të gjithë profetët janë vëllezër nga babai, dhe nuk ka pasur profet tjetër midis meje dhe atij (Bukhaari, 3285)

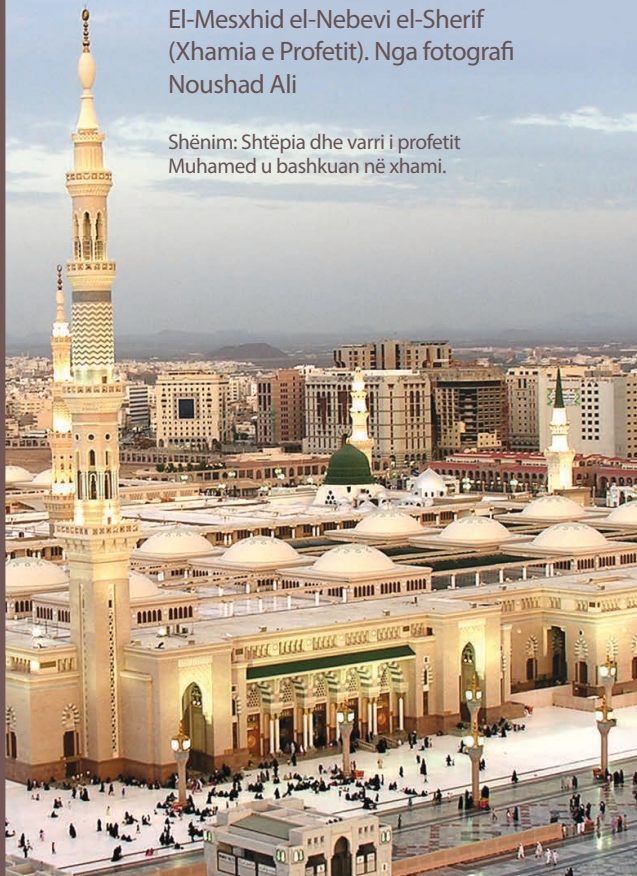
Kur'ani Fisnik e përshkruan Isain/Jezusin si “Fjalë e Zotit” dhe lajm i gëzuar i kumtuar Merjemes/Marisë. Emri i tij është “Mesihu, Isai biri i Merjemes”. Zoti e mbështeti atë me Shpirtin e Shenjtë (Kryeengjëlli Xhibril/Gabriel) dhe e dërgoi atë si të dërguar tek bijtë e Izraelit, për t’i udhëzuar ata rrugës së drejtë dhe ta adhurojnë Zotin “Allahun”, Zot i tij dhe Zot i tyre dhe Zot i të gjitha krijesave. (Shih: 2:87, 3:45-49, 4:171).

Isai/Jezusi
në Kur'an

Nazareti është qytet historik në Galilenë e Poshtme, Palestinë. I përmendur në Ungjill si vendi i Marisë, ai lidhet ngushtë me fëmijërinë e Jezu Krishtit. Sipas traditës katolike romake, Shpallja ndodhi në Kishën e Shpalljes në Nazaret.

El-Mesxhid el-Nebevi el-Sherif
(Xhamia e Profetit). Nga fotografi
Noushad Ali

Shënim: Shtëpia dhe varri i profetit
Muhamed u bashkuan në xhami.

Muhammedi – Njeriu

Historia e ka regjistruar sjelljen sublime dhe të njerëzishme të Muhammedit me njerëzit. Thirrja dhe mësimet e tija bazoheshin mbi miqësinë dhe vëllazërinë. Armiqësia nuk kishte vend në qëndrimin e tij.

Michael Hart (Majkëll Hart) në librin e tij: “100-shi; Renditja e personave më me ndikim në histori” konstaton:

“Me prejardhje të thjeshtë, Muhammedi themeloi dhe përhapì një rënë nga fetë botërore më të mëdha, dhe u bë një udhëheqës politik jashtëzakonisht i efektshëm. Sot, trembëdhjetë shekuj pas vdekjes së tij, ndikimi i tij vazhdon të jetë i fuqishëm dhe depërtues. Shumica e personave në këtë libër, kanë pasur përparësinë të jenë lindur dhe rritur në qendrat e qytetërimit, të kombeve shumë të kulturuar dhe po litikisht të rëndësishëm.

“Është ky kombinim i pashembullt i ndikimit shekullar dhe religjioz që më bën të ndiej që Muhammedi duhet konsideruar si figura e vetme më me ndikim në historinë njerëzore”.

Michael Hart

Mirëpo, Muhammedi lindi në vitin 570 e.r., në qyte tin Meka të Arabisë jugore,

Kjo është fjala “Muhammed” në arabishte e krijuar në stilin fjalëformues.
Nga artisti Farid El-Ali.

Dëshmi

asokohe hapësirë e *prapambetur e botës, larg qendrave të tregtisë, artit dhe të dijës.*”

“It is probable that the relative influence of Muhammad on Islam has been larger than the combined influence of Jesus Christ and St. Paul on Christianity. On the purely religious level, then it seems likely that Muhammad has been as influential in human history as Jesus”.

Muhammedi – udhëheqësi

Duke folur në mënyrë objektive për Muhammedin, shkrimtari francez Alphonse de Lamartine (Alfons de Lamartin) ka shkruar në librin e tij: “Histoire de la Turquie”:

“Nëse madhështia e synimit, vogëlsia e mjeteve dhe pafundësia e rezultatit, janë tri masat e gjeniut të një njeriu, atëherë, kush do të kishte guximin që njerëzisht të krahasonte një njeri të madh të historisë moderne me Muhammedin?”

“Kurrë një njeri nuk ia ka vendosur vetes, qoftë vullnetarisht ose pa dashje, një qëllim më madhështor; ngaqë ky qëllim ishte përtej vlerësimit: të gërryeshin themelet e besëtytnive të vendosura midis krijesës dhe Krijuesit, t’i kthehet Zoti

njeriut dhe njeriu Zotit, të rivendosej ideja e arsyeshme dhe e shenjtë e hyjnisë në mes të këtij kaosi mbizotërues të zotave material dhe të shfytyruar të idhujtarisë. Kurrë një njeri nuk ka arritur për një kohë aq të shkurtër një revolucion aq të pamasë dhe aq të zgjatur në botë”.

Lamartine gjithashtu tregoi se Muhammedi nuk vuri në lëvizje armë dhe perandori për të krijuar pushtet material, por i vuri në lëvizje idetë, besimet dhe shpirtat. Ai themeloi mbi Librin, nga i cili çdo shkronjë u bë ligj, një shtetësi që përfshiu popujt e të gjitha gjuhëve dhe racave në botë.

Karen Armstrong, autore e librit: “*Muhammad a Prophet for Our Time*” sugjeron se ne duhet t’i qasemi jetës së Profetit Muhammed në një mënyrë të balancuar me qëllim që t’i vlerësojmë arritjet e tija të konsiderueshme. Ai kishte mësim të rëndësishme, jo vetëm për muslimanët, por edhe për popujt perëndimorë gjithashtu.

Muhammedi derdhi dgersë në kuptimin e plotë të fjalës, për të sjellë paqen në Arabinë e përçarë nga lufta. Jeta e tij ishte fushatë e palodhshme kundër makutërisë, padrejtësisë dhe arrogancës.

Karen beson se nëse dëshirojmë të shmangim katastrofën, bota muslimane dhe ajo perëndimore, duhet të mësojnë jo vetëm ta tolerojnë, por edhe ta vlerësojnë njëra-tjetrën. Një vend i mirë për të filluar është me figurën e Muhammedit.

Varri i Pejgamberit Muhammed tek Xhamia Nebevi në Medinë (i pari nga e majta) Pranë tij janë varret e Halifit (trashëgimtarit) të parë dhe sunduesit të Shtetit Islam Ebu Bekr es-Siddik dhe i Halifit të dytë Omer Bin El-Hattab.

John Adair (Xhon Ader)

Autor i librit: "The Leadership of Muhammad". Kryetar i Leadership Studies United Nations System Staff College në Turin

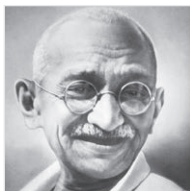
"Në mendimin islam, udhëheqësit model kanë qenë njëkohshëm edhe madhështorë dhe modestë, të aftë për vizion dhe frymëzim, por njëkohësisht edhe të përkushtuar në shërbim të popullit të tyre. Duke lexuar këto faqe, shpresoj, do të jeni në gjendje të gjykoni se sa afër këtij ideali qëndron Muhammedi. Argumentimi im, në këtë libër, është se ky ideal – i paraqitur më shumë se një herë në jetën e Profetit Muhammed – pajtohet mirë me atë që ne e dimë si e vërtetë universale për natyrën dhe ushtrimin e udhëheqjes".

William Montgomery Watt

(1909-2006) Historian skocez dhe Profesor nderi në Studimet Arabe dhe Islame në Universitetin e Edinburgut. Autor i "Muhammed of Mecca", Oxford, 1953, f. 52.

"Gatishmëria e tij për t'iu nënshtruar përndjekjeve për besimet e veta, karakteri moral i lartë i njerëzve që i besuan dhe që e konsideronin si udhëheqës, si dhe madhështia e arritjes së tij përfundimtare – të gjitha këto e argumentojnë integritetin e tij fundamental. Askush nga figurat madhore të historisë nuk është aq pak i vlerësuar në Perëndim sa Muhammedi."

Mahatma Gandhi (Mahatma Gandi)

(1869-1948) Udhëheqës politik dhe shpirtëror i Lëvizjes për pavarësi të Indisë

“Dëshiroja ta dija më të mirin që e ka sot fuqinë (ndikimin kontrollues) mbi zemrat e miliona njerëzve. U binda tërësisht se nuk ishte shpata ajo që fitoi vend për Islamit në ato ditë në skemën e jetës. Ishte thjeshtësia e paepur, vetë shuarja (përvulësia) e plotë e Profetit Muhammed, respektimi i ndërgjegjshëm (kujdesi i skajshëm) për zotimet e tij, përkushtimi i madh ndaj shokëve dhe ithtarëve të tij, guximi (të qenët i patrembur) i tij dhe besimi i tij absolut tek Zoti dhe tek misioni i vet. Kur e përmbylla vëllimin e dytë (të librit për jetën e tij), më erdhi keq që nuk kisha më se ç’të lexoja për këtë jetë madhështore”.

Alphonse de Lamartine (Alfons dë Lamartin)

(1790-1869) Poet, shkrimtar dhe politikan

“Histoire De La Turquie”, Paris, 1854, vëll. II, f. 276-277

“Filozof, gojëtar, apostull, legjislator, luftëtar, pushtues i ideve, mëkëmbës i dogmave racionale, i kultit pa imazhe; themelues i njëzetë perandorive tokësore dhe i një perandorie shpirtërore. Ky është Muhammedi. Sa u përket të gjitha standardeve sipas të cilave mund të matet madhështia, mund të pyesim: Vallë a ka njeri më të madh se ai?”

William Durant

(1885-1981) Historian, filozof amerikan dhe autor i "The Story of Civilization", pjesa 4, vëll. 4, f. 25

"Emri i tij, që do të thotë "shumë i lavdëruar", shumë mirë përputhet me disa pjesë biblike që e parashikojnë shfaqjen e tij. Muhammedi nuk dihet kurrë të ketë shkruar vet diçka; ai përdorte një amanuensis. Analfabetizmi i tij i dukshëm nuk e pengoi atë nga kompozimi (do të thotë kumtimi i Kur'anit Fisnik që iu shpall atij dhe që konsiderohej si) i librit më të famshëm dhe më elokuent në gjuhën arabe, dhe nga sigurimi i një mirëkuptimi të atillë të udhëheqjes me njerëzit që rrallëherë arrihet nga persona të arsimuar."

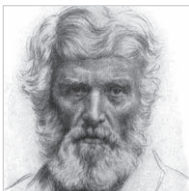
Shënim: Fjala amanuensis nënkupton dikë që shkruan atë që i diktohet. William Durant e ka përdorur fjalën "kompozuar" që është i papranueshëm nga perspektiva islame, ngaqë muslimanët besojnë se Kur'ani Fisnik është shpallje e fjalëpërfalshme Hyjnore nga Allahu (Zoti i të gjitha qenieve) Muhammedit përmes Kryeengjellit Gabriel (Xhibril).

Johann Wolfgang Von Goethe

(1749-1832) Poet i madh evropian. *Noten und Abhandlungen zum Westslichen Divan, WA I, 7, 32*

"Ai është profet e jo poet, andaj Kur'ani i tij duhet konsideruar si Ligj Hyjnor e jo si libër i një qenieje njerëzore i përpiluar për arsimim dhe zbavitje."

Thomas Carlyle (Thomas Karlajl)

(1795-1881) Historian, filozof dhe autor i librit: "Heroes and Hero Worship and the Heroic in History"

"Si mundet që një njeri vetë t'i bashkonte fiset ndërluftuese dhe beduinët bredhës, në një popull aq të fuqishëm dhe të qytetëruar, në më pak se në dy dhjetëvjeçarë".

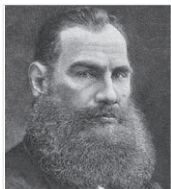
Shënim: Thomas Carlyle bëri përpjekje për ta përvijuar zhvillimin e intelektit njerëzor duke përdorur njerëzit historikë si koordinata dhe i caktoi vend të veçantë në libër Profetit Mu hammed në kreu me titull "Hero as a Prophet" ("Heroi si Profet). Në veprën e tij, Carlyle e shprehu admirimin e tij të pasionuar për vendin e parë të Muhammedit si faktor hegelian i reformës.

Reverend Reginald Bosworth Smith

(1839-1908) Author of *Mohammad and Mohammedanism*, London, 1874, p. 92

"Kreu i shtetit si dhe i Kishës, ai ishte Cezari dhe Papa në një; mirëpo, ai ishte Papa pa pretendimet e Papës, dhe Cezar pa legjionet e Cezarit, pa një ushtri të qëndrueshme, pa truprojë, pa pallat, pa të ardhura fikse. Nëse ndonjëherë ndonjë njeri ka pasur të drejtën të thotë se ka sunduar me të drejtë Hyjnore, ka qenë ky Muhammedi, ngase ai kishte tërë pushtetin pa instrumente dhe pa ndihmën e tij. Atij nuk shqetësohej për veshjen e pushtetit. Thjeshtësia e jetës së tij private qëndronte në mbajtjen e harmonisë me jetën e tij publike."

Leon Tolstoy (Leon Tolstoi)

(1828-1920) Shkrimtar dhe romancier i famshëm rus.

Autori i romanit: "Lufta dhe Paqja".

"Nuk ka dyshim se Profeti Muhammed është njëri nga reformuesit më të mëdhenj që i shërbeu thëllësisht kornizës shoqërore. Mjafton për të që udhëhoqi një komb të tërë drejt ndriçimit të së vërtetës dhe e bëri më të përkushtuar ndaj qetësisë e paqes, ndërsa e pengoi nga gjakderdhja dhe sakrifikimi i njerëzve (edhe pse kjo nuk është provuar kurrë për arabët para Islamit). Ai ia hapi gjerë kombit të tij portën e zhvillimit dhe të qytetërimit. Kjo është një vepër e madhe të cilën mund ta bëjë vetëm një njeri i fuqishëm, dhe një njeri i tillë meriton të respektohet dhe admirohet".

Maurice Bucaille (Moris Bykaj)

(1920-1998) Mjek francez dhe specialist i

gastroenterologjisë. Anëtar i Shoqërisë Franceze të

Egjjiptologjisë. Autor i "Bibla, Kur'ani dhe shkenca".

"Islami mëson se Zoti ia ka dhënë njeriut zotësinë e arsyes dhe prandaj pret nga njeriu që t'i arsyetojë gjërat në mënyrë objektive dhe sistematike. Duke pasur parasysh gjendjen e dijes në kohën e Muhammedit, është e papërfytyrueshme që ekspozimet në Kur'an, që kanë të bëjnë me shkencën, të mund të kenë qenë vepër e njeriut. Një shqyrtim tërësisht objektiv i Kur'anit në dritën e shkencës moderne, na shpie ta njohim pajtimin mes të dyve".

Referencat

Abdul Ghani, M. Ilyas, (2003). The History of Al-Madinah Al-Munawwarah, Rasheed Publishing, KSA

Adair, John, (2010). The Leadership of Muhammad. Kogan Page, UK

Al-Maghluth, Sami, (2008). The Historical Atlas for Prophet Muhammad Life. Obaikan, KSA

Al-Mubarakpuri, Safi-ur-Rahman, (1996). The Sealed Nectar: Biography of the Noble Prophet Muhammad, Darussalam, KSA.

Al-Zayed, Samirah, (1995). The Inclusive Book About Prophet Muhammad's Life, The Scientific Press, First Edition, Syria

Armstrong, Karen, (1992). Muhammad: A Biography of the Prophet. Harper Collins, New York, USA

Armstrong, Karen, (2007). Muhammad: A Prophet for Our Time. Harper Collins, New York, USA

Al-Nawawi, Y.S., (2003). Riyadh Al-Saliheen. Authentic Sayings of Prophet Muhammad, Arabic Cover –Cairo, Egypt

As-Sallaabee, Ali Muhammad, (2008). The noble life of the Prophet, Darussalam, KSA

Bukhari, Mohammad Bin Ismael, (1997). Saheeh Bukhari, Dar Al Afkar, Amman, Jordan

Hammad, Ahmad Zaki (2007). The Gracious Qur'an: A Modern-Phrased Interpretation in English, Lucent Interpretations, IL, USA

Hart, Michael, (1992). The 100; A Ranking of the Most Influential Persons in History, Carol Publishing Group. N.J., USA

Islam, Yusuf, (1995). The Life of the Last Prophet, Darussalam, KSA

Ramadan, Tariq, (2009). In the Footsteps of the Prophet: Lessons from the Life of Muhammad, Oxford, UK

Saheeh Int. (2004). The Qur'an English Meanings. Abul-Qassim Publishing –Al Muntada Al-Islami-Jeddah, KSA

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَارْحَمْ
مَوْلَانَا مُحَمَّدًا وَعَلَى
أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ
الطَّاهِرِينَ

“Zgjedhja ime e Muhammedit të udhëheqë listën e personave më me ndikim në botë mund të papritur disa lexues dhe mund të merren në pyetje nga të tjerët, por ai ishte i vetmi njeri në histori që ishte supremely suksesshëm në të dyja nivelet fetare dhe laike”.

Michael H. Hart

Autor i: The 100, një renditje e personave më me ndikim në Histori

www.guidetoislam.com

